

**Besættelsestidshistorisk selskab
for
Thy og Vester Hanherred**

Nyhedsblad nr 52

April 2008

Bestyrelsen

Formand:	Erik Ansø	97991054
Næstformand:	Erik Andersen	97933536
Sekretær:	Tage nordensgaard	97982125
Kasserer:	Jens C Grud Sørensen	97961656
Medlem:	Knud Arne kristensen	97936444
Suppleant:	Jens Andersen	97961736
Revisor:	Esben Kaagaard	97926820
Revisorsup.:	K Starch Lauritsen	97923292

www.bsth.dk

Selskabets formål er:

At fremme interessen for forskning i besættelsestidens historie i Thy og Vester Hanherred.

- At holde forbindelse mellem personer og grupper i området, der arbejder med parallelle problemer indenfor besættelsestidens historie i Thy og Vester Hanherred.
- At søge den lokale besættelsestidshistorie formidlet til befolkningen gennem tæt samarbejde med museer og lokalhistoriske arkiver.
- At udgive et nyhedsbrev med nyt om arbejdet i Selskabets regi og om dets resultater.

Vi har fået ny formand.- se længere omme i bladet

Redaktør og web-master: jens@grud-s.dk

Henning Skov in memoriam

Assistent Henning Skov , Viborg , er død, 82 år.

Henning Skov var født i Thisted og fik efter sin realeksamen en handelsuddannelse. Under Besættelsen var han ivrig amatør fotograf, og tog mange billeder fra Thisted og omegn. Ofte var det de tyske fly der fangede hans interesse. Han tog billeder af et nødlandet fly på dyrskuepladsen, af vandflyene der var placeret for vinteren på Thisted Havn, og de sørgelige rester af det britiske fly, der i 1941 styrtede ned ved Fårtoft. Flere gange var han ved at komme i vanskeligheder, idet den tyske værnemagt ikke tillod den slags. Men Henning slap hver gang med skrækken – nok mest p.g.a. hans unge alder, og hans overbevisende bortforklaringer overfor myndighederne. Flere af hans fotos har været bragt i forbindelse med de mange avis- og tidsskriftsartikler han fik skrevet.

Et par år efter Befrielsen, i 1948, blev han ansat ved Aalborg Lufthavn som trafikassistent hos SAS. Det var i indenrigsflyvningens første år, og stillingen var særdeles alsidig. Dels tog Henning sig af passagerekspeditionen, dels førte han flyenes logbøger, og endelig hjalp han også til tider med at reparere flyene og varme dem op til start. Dette gav ham et enestående indblik i efterkrigstidens civilflyvnings spæde start. Efter et år blev Henning Skov forflyttet til Kastrup Lufthavn, hvor han bl.a. beskæftigede sig med trafikplanlægning og beregnede flyenes lastekapacitet.

Arbejdet blev i længden for stressende, så i 1966 fik han ansættelse som assistent ved Landsarkivet i Viborg , men der er ingen tvivl om, at årene i SAS var de bedste i Hennings liv. Jeg har i den seneste snes år ført flere og lange samtaler med ham om netop denne periode, hvor han ofte fortalte om sine oplevelser med kendte mennesker fra den tid, og højt oppe i alderen kørte han ud til lufthavne for at fotografere specielle flytyper.

Som 60-årig tog Henning Skov sin afsked fra Landsarkivet, men han fortsatte med at gøre observationer til avisen og delagtiggjorde ofte læserne i sine oplevelser. Henning Skov var en personlighed med flere facetter, men i offentligheden vil han være bedst kendt som ekspert i storke, hvilket gav sig udslag gennem årene i talrige artikler og fotos i Viborg Stifts Folkeblad.

Henning Skov var også en flittig skribent til lokalhistoriske hæfter på sin hjemegn. For et par uger siden ringede han mig op for sidste gang. Han var i fint humør, og vi fik en god, lang snak om dette og hint. Nu er endnu en kilde til spændende og berigende historier tørret ud.

Ære være Henning Skovs minde

Frank Weber

Et engelsk luftangreb på Fårtoft

AF HENNING SKOV, VIBORG

Mindestenen i Fårtoft. Foto: Henning Skov.

Mindestenen i Fårtoft. Foto: Henning Skov.

Under den tyske besættelse af Danmark 1940-45 anlagde besættelsesmagten en del nye flyvepladser og udbyggede allerede eksisterende. Den vigtigste var Aalborg lufthavn, der havde stor strategisk betydning i forbindelse med tyske transporter til Norge. Tyske kampfly rettede også herfra angreb på skibe og mål i England.

*Den tidligere flyvebase i Dragsbæk.
Foto: Henning Skov.*

I løbet af sommeren 1940 påbegyndte det tyske luftvåben anlæggelse af en base for vandfly i Dragsbækbugten ved Thisted, og den 31. august udsendtes fra ministeriet for handel, industri og søfart følgende bekendtgørelse, der var underskrevet af J. Christmas Møller: "I et Omraade i Thisted

Bredning beliggende langs Kysten mellem Dragsbæk og Silstruphoved og afmærket med to Baaker paa Silstruphoved samt med en Bøje ved Silstruphoved og en Bøje ved Dragsbæk er Sejlads med og Ophold af civile Skibe, Fartøjer og Baade af enhver Art indtil videre forbudt. Denne

Bekendtgørelse træder i Kraft straks". Tyskerne mente, at Dragsbækbugten var ideel til formålet, idet bakkerne gav læ for vestenvinden, men det forlød senere, at strømforholdene var knap så gode. Den tyske base ved Thisted, kaldet Seefliegerhorst, blev underlagt en tilsvarende, men større, ved Aalborg, og efterhånden som anlægsarbejdet skred frem, begyndte tyske vandfly at dukke op, særlig efter at en betonmole ud i fjorden var færdiggjort. De tyske fly vakte stor opmærksomhed, såvel i som udenfor Thisted. Flyene anvendtes hovedsagelig til recognoscering, i forbindelse med redningsoperationer til søs samt skoleflyvning. Samtidig med anlæggelsen af basen i Dragsbæk blev der anlagt en attrap-flyvehavn i Fårtoft ned mod fjorden. Denne bestod af en stor hangarlignende bygning, og i fjorden ud herfor blev udrangerede fly, hvor al indmaden var fjernet, forankret. Tyskerne håbede på, at dette anlæg, der var ganske ucamoufleret, ville narre engelske flyvere, der måtte dukke op, og forlede dem til at angribe dette i stedet for den egentlige base i Dragsbæk. At disse forventninger blev indfriet tilfulde, fremgår af følgende beretning.

Præcis kl. 11.55 den 20. oktober 1941 startede tre tomotorede "Lockheed Hudson Mk V" fly tilhørende eskadrille 608 fra en base i England med kurs

mod Danmark. Denne flytype, der var af amerikansk oprindelse, anvendtes hyppigt af RAF (Royal Air Force) i krigens første år, dels til patrulje og dels til overraskelsesangreb, hovedsagelig på mål i Norge og Danmark. Hvor de tre fly fløj ind over dansk område, vides ikke, men da de dukkede op i nærheden af Thisted, blev de - pudsigt nok - først observeret af den tyske major Weimer, der senere forklarede følgende til den tyske rapport: "Jeg kørte i min bil på hovedvejen fra Aalborg mod

Thisted. Der blæste en orkanagtig storm fra sydvest, og klokken var næsten 16, da jeg - kort efter at have passeret Østerild fik øje på tre fly, der kom ind over Hillerslev fra Vigsø bugt. Jeg blev først klar over, at det drejede sig om engelske fly, da de fløj over hovedvejen bag min bil i ca. 100 meters højde. De fortsatte ned mod fjorden og drejede mod sydvest. Jeg tabte dem kort efter af syne, men blev holdende og så lidt senere en voldsom ildsøjle slå i vejret".

Den næste, der så de tre fly, var tjenestekarl Carl Christian Nielsen, der tjente hos gårdejer Theodor Oddershede i Fårtoft. Han fortalte til politirapporten, at han lidt efter kl. 16, da han var på markarbejde ca. 100 meter nord for ulykkesstedet, så flyene komme nordfra i meget lav højde vest om sognerådsformand Harald Kirkegaards ejendom ned mod attraphavnen, som de beskød kraftigt med maskingeværer og kastede en del bomber. Han iagttog herefter, hvorledes det ene af flyene drejede skarpt til venstre, tørnede ind i Kirkegaards stuehus, derfra over på staldbygningens tag og endelig havnede på en mark tilhørende Peter Nicolaj Pedersen, hvor det slog nogle kolbøtter og eksploderede, hvorved brændende benzin sprøjtede over på Pedersens ejendom, som kort efter stod i lys lue.

Peter Nicolaj Pedersen forklarede senere, at han ved 16-tiden havde opholdt sig i dagligstuen med sin hustru og seks af sine hjemmeværende børn. De havde lige drukket kaffe og var knap færdig hermed, da lyden af

flyvemaskiner og straks efter stærk skydning trængte ind til dem. Pedersen løb derfor ud for at hente et af børnene, der var i færd med at tage roer op. Straks efter, at han havde fået barnet - en søn - med ind, så familien fra dagligstuen, som var beliggende mod syd, at et fly styrtede ned på marken udenfor og eksploderede. Pedersen løb ud af huset og om til naboen, Ole Bach, der boede ca. 50 meter borte mod øst, for derfra at ringe til politi og Falck, men da telefonen var afbrudt, løb

han straks tilbage, og først da så han, at taget i hans ladebygningens sydvestlige hjørne stod i flammer. Sammen med tililende forsøgte han at hjælpe kreaturerne ud af staldbygningen, men da man havde fået tre køer ud, var røgen så tæt, at det ikke var muligt at komme derind mere. Ilden bredte sig med eksplosionsagtig hast i den stærke storm, og det lykkedes kun at redde et skrivebord med personlige papirer, alt andet blev flammernes bytte. Der indebrændte to heste, otte kreaturer og seks grise samt hele avlen.

På Harald Kirkegaards ejendom skete der store skader. Da flyet tørnede mod stuehuset, væltede hele vestgavlen, ligesom spærene i tagkonstruktionens vestlige ende splintredes, og næsten alle tagsten raslede ned og blev ødelagt. Taget på staldbygningen blev også svært beskadiget, en del spær knækkede, flere pandeplader revet af, og 64 af de små vinduer i bygningen blev knust. Der var ingen hjemme hos Harald Kirkegaard bortset fra landmand Christian Martinus Rasmussen, Thingstrup, der under Kirkegaards fravær havde opsyn med gården. Rasmussen opholdt sig øst for udhusene til gården, da flyet tørnede mod denne. Han blev ramt i ryggen af et eller andet, enten fra flyet eller tagkonstruktionen, blev kastet til jorden og måtte senere bringes til læge i Thisted, hvor det blev konstateret, at højre skulder var gået af led. Det forulykkede flys besætning på fire mand blev slynget rundt i alle retninger ved nedstyrtningen og den efterfølgende eksplosion. En blev fundet ved Kirkegaards stuehus, to andre på marken, hvor flyet havnede. Den fjerde var blevet slynget gennem luften tværs over vejen til Eshøj og var havnet på en mark. Tre af besætningsmedlemmerne var dræbt på stedet, medens den fjerde døde kort efter, alle havde svære indre kvæstelser.

På Seefliegerhorst i Dragsbæk berettede de to vagthavende flyveledere W. Lütten og E. Peters senere om deres iagttagelser af hændelsesforløbet til den tyske rapport.

W. Lütten oplyste følgende: "Lidt efter kl. 16 så jeg fra flyveledelsen tre fly kredse over attraphavnen i Fårtoft og antog, at det var tyske fly, der var i færd med at lande. Men ved en nøje iagttagelse så jeg nogle høje vandsøjler, og var da klar over, at det var fjendtlige maskiner, der bombarderede attraphavnen. Jeg så 3-4 vandsøjler og derefter, hvorledes et af flyene - antagelig grebet af et stormstød - styrtede ned. De to andre fly kredsede lidt over stedet, hvorefter de satte kursen mod Dragsbæk. Vort antiluftskyts åbnede ild, flyene veg ud til siden og forsvandt i vestlig retning over Silstruphoved".

E. Peters forklarede: "Nogle minutter efter kl. 16 blev attraphavnen i Fårtoft angrebet af tre fly, hvoraf det ene styrtede ned fra meget lav højde, antagelig slynget til jorden af et storms tød. Straks efter så jeg en stor røgsky på stedet, de to andre fly forsvandt i vestlig retning over Silstruphoved".

En vagtpost ved navn Herb berettede følgende om sin opfattelse af hændelsesforløbet: "Kl. ca. 16.05 så jeg pludselig tre fly kredsende over attraphavnen i Fårtoft i ringe højde (20-25

meter). Flyenes nationalitet kunne jeg ikke fastslå på grund af afstanden, men antog, at det var tyske fly, der var i færd med at nødlande i det hårde vejr. Da de havde kredset 2-3 gange over havnen, gik de pludselig til angreb fra søsiden. Det forreste fly, der var i lavere højde end de følgende, foretog en skarp drejning mod venstre og styrtede ned, hvorefter jeg så en høj stikflamme og stærk røgudvikling. Næsten samtidig så jeg fly nummer to kaste 2-3 bomber mod de forankrede fly på vandet, medens der tredje tilsyneladende ingen kastede.

Derefter kredsede de to fly nogle gange over ulykkesstedet og forsvandt så i sydvestlig retning efter at være blevet beskydt af vort luftskyts. Da den første bombe blev kastet, forsøgte jeg telefonisk at underrette kommandanten for at afgive melding om det passerede, men da jeg ikke kunne få forbindelse, foranledigede jeg, at der blev givet flyvervarsel, men dette kunne afblæses kl. 17.05, uden at der var sket videre".

Den mest udførlige beretning om begivenhederne blev dog givet af den tyske efterretningsofficer, løjtnant Heinz Müller, der bagefter gav følgende skildring:

*Nedstyrtningssstedet med Kirkegaardens ejendomi baggrunden.
Foto: Militærarkiv, Freiburg*

"Da sirenerne ca. kl. 16.10 gav flyvervarsel i Seefliegerhorst og straks efter i Thisted, bemærkede jeg fra mit arbejdsværelse en stærk røgudvikling ved attraphavnen i Fårtoft. Da jeg antog, at de to fly, jeg så kredse over stedet, havde kastet bomber, løb jeg ud til min stabsvogn og kørte - ledsaget af to ordonnanser på motorcykler - mod Fårtoft. Da jeg ankom til stedet, så jeg et fuldstændig ødelagt engelsk fly ligge på en mark. De brændende vragele lå

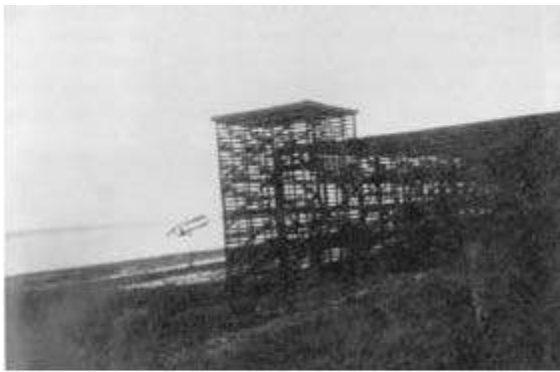
meget tæt ved en bondegård, der allerede var i flammer, næret af den stærke storm. Den nedbrændte til grunden. Af de fire besætningsmedlemmer var de tre døde, den fjerde døde senere undervejs til lazarettet i Dragsbæk. Jeg sendte øjeblikkelig en af ordonnanserne til Seefliegerhorst for at underrette kommandanten, dr. Weiss, og lægerne med anmodning om brandslukningsmateriel og hjælpemandskab. Dernæst var det min opgave at sørge for fremskaffelse af materiale til udarbejdelse af en rapport. Det danske brandvæsen, der kom tilstede, var forsynet med fuldstændigt utilstrækkeligt materiel og kunne intet stille op mod den voldsomme brand.

Da kommandanten nåede frem, gav han straks forskellige anvisninger og overdrog mig at sørge for, at vagtposter blev udtaget til at blive på stedet natten over, hvorefter jeg foranledigede, at de døde besætningsmedlemmer blev overført til Dragsbæk. Det tyske brandvæsen og hjælpemandskab gik igang med at søge ilden bekæmpet og traf yderligere foranstaltninger til at hindre den i at brede sig, hvilket meget let kunne ske i den stærke storm. Hen mod kl. 19.30 kunne såvel brandvæsen som hjælpemandskab

returnere til Dragsbæk.

Efter i løbet af eftermiddagen at have foretaget et nærmere studium på og omkring ulykkesstedet mener jeg at have rekonstrueret de nærmere omstændigheder ved nedstyrtningen. De angribende fly fløj meget lavt over vandoverfladen (10-15 meter), det forulykkede, der fløj forrest i rækken af de tre, havde ligesom disse kurs fra vest mod øst, kastede bomber mod de forankrede fly, hvorefter det drejede skarpt til venstre ind mod land. Under

Attraphangaren, et ødelagt tysk vandfly ses til venstre i billedet.

Foto: Henning Skov.

denne manøvre lykkedes det ikke den engelske pilot at bringe sit fly i tilstrækkelig højde over terrænet på land - ca. 25 meter - samtidig med, at et stærkt stormstød slyngede flyet mod Harald Kirkegaards ejendom. Strækningen fra gårdens stuehus til det sted på marken, hvor det nedstyrtede fly eksploderede, er oversået med større og mindre vragester. Der findes ca. 150 meter fra Kirkegaards ejendom en attraphangar umiddelbart ved fjordbredden. Ca. 20 meter fra hangarens nordøstlige hjørne og over en strækning af ca. 30 meter i retning af Kirkegaards

ejendom er der - inde i en ganske lav granbeplantning - fire bombekraterer, omkring en meter i dybden og to meter i diameter, formentlig forårsaget af 250 lbs bomber, hvilket bekræftes af, at en af de danske tilskuere fandt et sprængstykke netop med den betegnelse påtrykt. En del træer på stederne er svært beskadiget ved eksplosionerne, mange er fuldstændig ødelagt, og en telefonpæl i nærheden er slået midt over, da den blev ramt af et sprængstykke, derimod synes hangaren kun at være ramt af kugler fra flyenes maskingeværer".

Dagen efter nedstyrtningen ankom en tysk ingeniør fra Aalborg. Han undersøgte vragedelene minutiøst og noterede alle fabrikationsnumre, hvorefter oprydningssarbejdet kunne påbegyndes. Alt blev samlet sammen og afsendt til Hamburg eller Berlin. Kommandanten på Seefliegerhorst, dr. Weis s, meddelte Thisted politi, at de omkomne besætningsmedlemmer straks efter identifikationen ville blive lagt i kister og transporteret til Frederikshavn, hvor

de ville blive begravet på den særlige militære kirkegård "Gefallenen Friedhof" på foranledning af den stedlige tyske kommandant.

Den 24. oktober blev de fire omkomne, der alle var englændere, stedt til hvile. Deres navne var: Alan Hendy (pilot), Stephen Alfred Symons (pilot), W. White og William Philip Wright, alle fra eskadrille RAF 608. Begravelsen forrettedes af en tysk feltpræst, de fire kister var dækket af et engelsk flag, et kompagni tyske soldater affyrede en æressalut, og et militærorkester spillede.

I perioden 1940-43 udfoldedes dette store ceremoniel ved begravelser af faldne

allierede flyvere i Danmark, men da RAF i foråret 1943 rettede heftige luftangreb på byer i Tyskland, blev tyskerne så forbitrede over den uforudsete ændring, luftkrigen havde taget, at der udstedtes instruks om, at allierede "terrorflyvere" fremover skulle begraves på stedet, hvor de faldt, uden nogen form for ceremoniel, ej heller gejstlig medvirken. I årene 1940-1945 blev 1160 allierede flyvere begravet i Danmark, af disse var 134 amerikanere, resten englændere.

Nogle år efter afslutningen af anden verdenskrig rejste beboerne i Fårtoft en

smuk mindesten for de fire faldne englændere. Den står i vejkanten nær den mark, hvor disse unge mænd måtte bøde med deres liv hin stormfulde oktoberdag i 1941.

KILDER:

Rigsarkivet (fra det tyske luftvåbens arkiv 1940-45)

Thisted politis rapport.

Bundesarchiv Freiburg.

Imperial War Museum, London.

Bangsbo-Museet, Frederikshavn.

(Kilde: Historisk Årbog for Thy, Mors og V. Hanherred 1979, side 718).

Bunkervandringer 1. halvår 2008

(uddrag af pjesen Ud i naturen i Thisted og Morsø Kommune)

Onsdag den 30. April 19.00-20.30

Bunkere omkring fyret

En vandretur i området omkring Hanstholm Fyr, hvor man kan få et godt indtryk af fæstningens opbygning. Vi skal bl.a. se to velbevarede bunkere med panserkupler, som normalt er låst af.

Husk gummistøvler og lygte!

Mødested: P-pladsen ved Hanstholm Fyr

Turleder: Jens Andersen / Museumscenter Hanstholm

Torsdag den 22. maj 2008, 19.00-21.00

Bunkersvandring i Hanstholm

De store bunkers i Hanstholm har en spændende historie, men de er også hjemsted for dyr som ræv og flagermus.

På denne underjordiske vandring beskæftiger vi os med både historien og naturen.

Mødested: Museets P-plads, Molevej 29, Hanstholm

Turledere: museumsleder Jens Andersen/Museumscenter Hanstholm og naturvejleder Henrik Bak/Skov- og Naturstyrelsen.

Onsdag den 28. maj 2008, 19.00-22.00

Mursten, miner og beton

Bulbjerg og tilstødende plantager var under 2. verdenskrig en vigtig lytte- og pejlepost for tyskernes forsvarslinie langs den danske vestkyst.

Vi har på tidligere ture set på befæstningsanlæggene omkring selve Bulbjerg. Denne gang vil vi bevæge os ind i Troldsting området og se på de forskellige spor derinde.

Tag solidt fodtøj på, for vi skal gå i kuperet terræn

Mødested: P-pladsen Troldsting. Kør ad Elidsbølvej mod Ellidsbøl strand. Inde i plantagen drejes til venstre ad Bulbjergvej (rødt skovvejs skilt) fortsæt ad grusvejen ca. 300 meter indtil p-pladsen.

Turledere: Erik Ansø og naturvejleder Jan Bagger

Målgruppe: Ikke for gangbesværede, da en del foregår udenfor veje og stier.

Torsdag den 29 maj, 1900-2100

2' verdenskrig i Hundborg

Der hvor Thylands Ungdomsskole i dag ligger oprettede tyskerne under besættelsen en radiosender med en kæmpemæssig roterende antenna. Vi skal høre historien om bernhard, som anlægget kaldtes, og vi skal rundt i og omkring Hundborg og se , hvor tyskerne boede, og hvor de havde deres anlæg.

Mødested: Parkering ved Thylands Ungdomsskole

arrangør: Hundborg Lokalhistoriske Arkiv tlf. 97 93 74 74

Torsdag den 19. juni, 19.00-20.00

Den tyske skinflyveplads ved Faarftoft

Under besættelsen byggede tyskerne et meget kunstfærdigt skinanlæg ved Fårftoft: Skinanlægget skulle ligne en søflyveplads, og formålet var at få englænderne til at kaste deres bomber dér i stedet for over den rigtige søflyveplads ved Dragsbæk – og tricket lykkedes faktisk.

I dag er det ikke let at se, hvor skinanlægget har ligget, men ser man nøjere efter er der faktisk stadig mange spor efter det.

Mødested: Ved bunkeren på hjørnet af Fårftoftvej og Lindevej.

Turledere: Jens Andersen fra Museumscenter Hanstholm og Svend Sørensen fra Museet for Thy og Vester Hanherred

Se også: www.naturnet.dk

---

referat af ordinær **generalforsamling**

Torsdag den 17/4 2008 kl 1930 på Museet, Molevej, Hanstholm

18 medlemmer var til stede

Dagsorden:

- Valg af dirigent *valgt: Knud Jespersen*
- Aflæggelse af formandens beretning *godkendt, se bilag*
- Forelæggelse af det reviderede regnskab *udviser et overskud på ca 3000 kr, godkendt*
- Behandling af forslag - forslag der ønskes behandlet skal være formanden i hænde mindst 2 uger før. *Ingen forslag*
- Fastsættelse af selskabets organisation

(Valg til aktivitetsudvalget)   *valgt: Jens Andersen, Esben
Kaagaard, E Ansø*

- Fastsættelse af kontingent (for 2009)   *uforandret 200 årligt*
- Valg af bestyrelse og revisorer. -   :På valg
  - Jarl Ingerslev   *modtager ikke genvalg, nyvalgt Erik Ansø*
  - Tage Nordensgaard   *genvalgt*
  - Knud Arne Kristensen   *genvalgt*
  - Suppleant Jens Andersen   *genvalgt*
  - Revisor Esben Kaagaard   *genvalgt*
  - Revisorsuppleant K Starch Lauritsen   *genvalgt*
- Eventuelt: da det var selskabets 20 års fødselsdag
fortalte selskabets første formand Frank Weber om oprettelsen af selskabet,
og den første tid derefter.

referent Jens C Grud Sørensen

Generalforsamling 2008 på McH i Hanstholm, formandens beretning.

Sæsonen begyndte med en tur til Aalborg ,Der var lavet aftale med Anders Johansen og d. 12.05. fik 18 deltagere en tur udenfor flyvestationens hegn, en travetur som blev nydt i fulde drag , godt hjulpet af en strålende sol Mange anlæg blev beset, og diskuteret ligesom vi plejer. Turen sluttede på Forsvars- og Garnisonsmuseet inde i byen, som absolut kan anbefales,der er virkelig noget for store og små .

Næste gang foreningen kaldte var d. 7.10 og målet var lidt nærmere, idet var Febbersted det gjaldt, her ligger narrebatteriet for 38 cm. stillingen inde i Hanstholm , et ganske specielt anlæg hvor næsten intet er over 1 m. højt,men på et luftfoto ser det rigtigt ud. Også det er et godt sted at tage hen en sommerdag med en madkurv.

Så blev det Bulbjergs tur, d. 28.10. travede en lille flok rundt i terrænet ved Hjardemål ,man skulle vist have travet rundt om noget med U-534 men det blev aflyst af værterne, så udvalget måtte bruge plan B som betød en travetur rundt i en skov der ikke var der mere - parkering hvor man ikke måtte parkere - og kørsel hvor man ikke må køre, men en god og spændende tur hvor der blev eftersøgt en ringstand ,endda med en flaske gammel dansk som dusør ,den blev ikke fundet ved den lejlighed, men er vist fundet senere.

Der blev derimod blev fundet en lidt mystisk detalje i en bunker som skulle undersøges nærmere en anden dag.

Året sluttede d. 2.12 på McH med glögg og æbleskiver m.v. McH fik en julegave, idet et pænt stykke af granatkasteren blev afleveret ,så nu mangler der kun resten.

Vi gik en tur igennem bunkeren og kikkede på sagerne dernede og kikkede på en film oppe i museet og kikkede på de ting medlemmerne havde taget med og så gik vi hjem

I Januar kunne man så vidt jeg husker deltage i en tur med Atlantvoldnetværket men med skam at melde husker jeg ikke hvor det var henne, men det var en god tur det er helt sikkert.

Foreningen har fået en pose penge fra Binneballes fond og de er brugt (ikke alle sammen, det ville kassereren aldrig tillade) til PC udstyr blandt andet en printer og som det kan ses har det højnet standarden på bladet væsentligt og det fremtræder nu i en tiltalende skikkelse, når redaktøren bliver enig med sig selv om forsiden, men godt ser det ud og vi er meget glade for at sende det ud til medlemmerne.

Vi har stadig gang i de gamle aviser, der dukker mange sjove ting frem når de nærlæses og selvfølgelig ses det hele i bakspejlet det giver nok også en anden slags forståelse at læse det i dag hvor vi kender baggrunden.

Vi forventer da også at førnævnte redaktør sætter de gamle nyheder i vores nye flotte blad

Nu har vi så 20 års fødselsdag og hvad så? kan vi blive ved at fastholde medlemmernes interesse, jo det tror jeg, for de senere år er interessen for perioden steget betydeligt, det kan bl.a. ses på museets besøgstal og ser man på auktioner og blå aviser med gule sider så er der stigende priser på alting, også på falske varer.

Vi skal nok blive ved og vi skal nok finde emner selv om det er et snævert område vi arbejder i kan der nok findes noget

hvis vi skeler til Atlantvoldens nyheder har man en stigende bevisbyrde på at Karup har været inde i billedet med

V-1 bomber og det er bevist at der har været jettfly dernede så nyhederne er slet ikke brugt op endnu.

Det var meningen jeg skulle have sagt noget mere efter denne generalforsamling, jeg har også prøvet at sætte noget sammen men det blev ikke så godt, så man må nøjes med årsberetningen og så høre hvad Frank Weber har at fortælle. Til en fødselsdag får man tit en gave, vi går modsat i dag og vi vil gerne have lov at give en gave, jeg har ikke vendt det med kassereren så det får jeg nok at høre for, idet det er noget der vil koste foreningen penge, men det får være, vi har mulighed for at udnævne en person til æresmedlem og bestyrelsen har, næsten enstemmigt, vedtaget at vores kasserer Jens Grud, der i sin tid var en af stifterne af foreningen, skal være æresmedlem med tilhørende kontingentfritagelse. Vi kunne jo ikke spørge Jens for han ville bare sige " har vi råd til det? "

20 år som kasserer og trofast medlem og leverandør af tørre bemærkninger under BSTHyrelsesmøderne.

Det var årets gang i BSTH.
Jarl Ingerslev.

Til medlemmerne

Efter flere overvejelser har jeg, som det vil kunne ses af referatet fra generalforsamlingen, besluttet at stoppe som formand. det var ikke noget let valg, men jeg følte at tiden var inde.

Jeg har været glad for de 12 år der er gået, og jeg er glad for at kunne aflevere en god lille forening til Erik Ansø, vi har orden i økonomien, lidt penge på bogen og en flok engagerede medlemmer.

ca. 30 % deltagelse i en generalforsamling, det er flot, det er engagement.

Jeg ønsker Erik en god tid som formand, og jer andre mange gode oplevelser i BSTH fremover, hvor jeg vil være at finde så tit som muligt.

Venlig hilsen og på gensyn
Jarl

En præsentation af jeres nye formand

Ved den nyligt overståede generalforsamling valgte vores gode formand igennem de sidste 12 år, Jarl Ingerslev at træde tilbage. Det var med stor beklagelse, men også med forståelse, respekt for hans indsats og venlige personlighed, at jeg erfarede hans afgang. Det er så faldet sig således, at man (generalforsamlingen) har valgt undertegnede som formand i stedet for Jarl, og det må siges at være en modig beslutning hvis jeg selv skal sige det. Jeg har ikke været med så længe (det gode medlemnummer 100), så en lille præsentation vil vel være på plads af

BSTH,s nye formand:

Mit navn er Erik Ansø, 47 år gammel, med kone og 3 halvvoxsne børn. Bosiddende i Tømmerby ved Frøstrup, og på den måde en slags repræsentant for H,et i BSTH (Vester Han Herred) Jeg er egentligt midtjyde, med har boet heroppe i 30 år. Jeg arbejder i Nors på 20. år som Udviklingstekniker hos NJA, og har gennem 30 år været hjemmeværnsmand, de fleste som Kommandobefalingsmand. Min interesse for militærhistorie/-teknik har gennem de sidste 5 år ført til et skift fra HJV til BSTH hvor jeg finder stor glæde ved at deltage, i de jo egentlig meget uforpligtigende tilbud (altså en rigtig hobby). Jeg har specielt en stor interesse i militære anlæg ved

Jammerbugten, og Vigsø bugt, hvor jeg efter fattig evne prøver at genregistrere med GPS, luftfotokort osv. bl.a. for at kunne guide ture for interesserede, som jeg finder meget givende.

Jeg har ingen planer om at ændre så meget ved BSTH. For det første har denne forening vist sig meget levedygtig i med det nuværende koncept. For det andet har den nuværende bestyrelse godt greb om tingene, og vil være garant for at det hele ikke løber af sporet. Jeg finder meget det formålstjenligt, at der meget fodslaw med Museumscenter Hanstholm (MCH). Jeg vil gerne udbygge vores brug af hjemmesiden, da der her er ubegrænsede muligheder for formidling af viden, og synliggørelse af foreningen.

Det er ikke et mål at foreningen skal vokse, og blive kæmpestor, men der er heller ingen grund til, at folk med samme interesser (og dem bliver der flere og flere af) går rundt alene, de hører jo til i BSTH, og vi har da også set et stigende medlemstal (pt. 50). Vores medlemmer hører til i 2 hovedgrupper, en gruppe som er lokale medlemmer, og en landsdækkende med interesse i egnen, og som ønsker at støtte op om BSTH, begge grupper skal tilgodeses.

Jeg håber i vil blive tilfreds med min indsats, og ellers må i sige til. Til slut vil jeg opfordre til at deltage i de mange ture som finder sted (se museets hjemmeside), vi har jo selv et stort arrangement den 16-18 maj (se blad 51 bagerst), og selv om sidste tilmelding er overstået (pga. spisning og overnatning) kan man jo fint deltage i arrangementet/turene.

Med venlig hilsen
Erik Ansø

Oplev historiens vingesus i Sønderhå

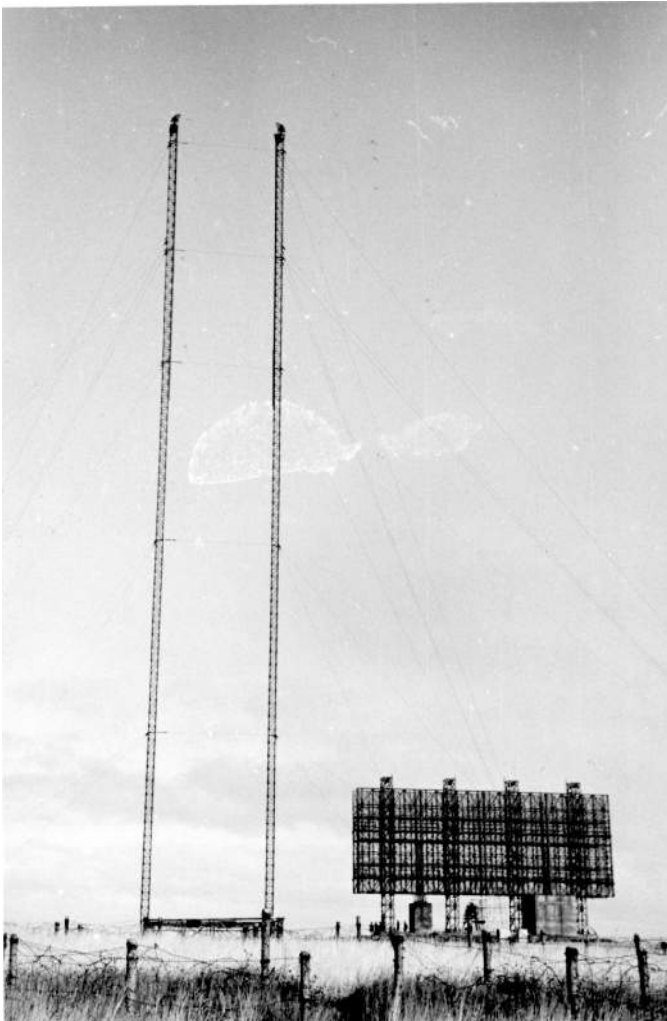

22 februar 1944 blev en allieret flyvemaskine skudt ned ved "Koustrup Mølle", men det ved du jo allerede for du har jo læst BSTH blad no 48, og så kender du jo allerede Lester Schrenk- for ham er det som kommer til Sønderhå-Hørsted Kulturcenter

Mandag den 26 maj kl. 19.30

og fortæller om sine oplevelser, og det bliver helt sikkert ikke kedeligt.

Som det forstås er det meningen at lave en temaaften om 2. Verdenskrig.

Hjertebjerg 1945 - 2008

Hjertebjerg har altid – i mands minde – været et eftertragtet sted.

Tyskerne var hurtige til at bemægtige sig stedet, på billedet ses dele af en Luftwaffe radarstation (for interesserede kan henvises til SES's artikel i blad no 8).

I 1980'erne blev der opført vindmøller på stedet – efter sigende Danmarks bedst producerende .

I 2007 opførte søværnet en ny radarmast – 60 m høj. Et led i udbygningen af kystradarkæden.

